

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
4. Ст. 47/2025
09.10.2025. године
Београд

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, стечајни судија др Љиљана Матић, одлучујући о предлогу предлагача „**C&LC GROUP**“ д.о.о., Београд, Земун, ул. Банатска бр. 31 б, МБ 20591838, ПИБ 106389349, за покретање поступка стечаја над дужником „**MR ULTRA ФАКТОР**“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537, на рочишту за испитивање разлога за отварање поступка стечаја над дужником, одржаном дана 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I УСВАЈА СЕ предлог предлагача „**C&LC GROUP**“ д.о.о., Београд, Земун, ул. Банатска бр. 31 б, МБ 20591838, ПИБ 106389349, од 07.03.2025. године, за покретање стечајног поступка над дужником „**MR ULTRA ФАКТОР**“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537.

II ОТВАРА СЕ стечајни поступак над дужником „**MR ULTRA ФАКТОР**“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537.

III Стечајни разлог је непоступање по усвојеном плану реорганизације.

IV ИМЕНУЈЕ СЕ стечајни управник Радосав Гојак из Београда.

V ПОЗИВАЈУ СЕ повериоци да у року од 120 дана од дана објављивања огласа о отварању поступка стечаја над стечајним дужником у „Службеном гласнику РС“ пријаве Привредном суду у Београду своја обезбеђена и необезбеђена потраживања према стечајном дужнику, писменом пријавом поднетом у два примерка, са приложеним доказима о основаности потраживања.

VI ПОЗИВАЈУ СЕ дужници стечајног дужника да испуне своје обавезе према стечајној маси.

VII ЗАКАЗУЈЕ СЕ прво поверилачко рочиште на коме ће се расправљати о извештају о економско-финансијском положају стечајног дужника за 18.11.2025. године, у 12,00 часова, а које ће се одржати у Привредном суду у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница бр. 135, спрат I.

VIII Испитно рочиште заказује се за 12.03.2026. године, у 11.00 часова, које ће се одржати у Привредном суду у Београду, ул. Масарикова бр. 2, судница бр. 135, спрат I.

IX Оглас о отварању поступка стечаја над стечајним дужником биће објављен у „Службеном Гласнику Републике Србије“ и на огласној табли суда.

Образложење

Предлогом од 07.03.2025. године, поверилац „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд, Земун, ул. Банатска бр. 31 б, је у својству предлагача, предложио да суд отвори стечајни поступак над дужником „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд, ул. Црнотравска бр. 4 и, МБ 07887035, ПИБ 100154537, наводећи да је код дужника наступио стечајни разлог - непоступање по усвојеном плану реорганизације, прописан одредбом чл. 11. ст. 2. тач. 4) и чл. 11. ст. 6. Закона о стечају. Истакао је да је правноснажном и извршном Пресудом Привредног суда у Београду 3. П. 6156/2018 од 20.12.2022. године, делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, овде предлагача, према туженом, овде дужнику, којом је обавезан тужени, овде дужник, да предлагачу исплати износ од 33.137.391,60 динара са законском затезном каматом почев од 22.11.2018. године до исплате. Наведена Пресуда је потврђена Пресудом Привредног апелационог суда у Београду 5 Пж 1443/23 од 05.10.2023. године, против које је дужник изјавио ревизију, а која је Пресудом Врховног суда у Београду Прев 406/24 од 25.07.2024. године одбијена као неоснована.

Решењем Привредног суда у Београду Рео. 20/23 од 12.09.2024. године (правноснажно дана 28.01.2025. године) потврђено је усвајање Измењеног УППР-а овде дужника. Ставом 4. наведеног Решења констатовано је да се по доношењу овог Решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене УППР-ом, уређују искључиво према условима из плана. Усвојени УППР је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Потраживања поверилаца која буду накнадно утврђена, а која нису обухваћена одредбама плана реорганизације биће третирана као потраживања у оквиру исте класе којој по утврђеном критеријуму припадају и биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца те класе.

Даље, истакао је да је наведеним УППР-ом предвиђено да гресе период исплате дуговања траје 30 дана од дана примене плана. С обзиром да је рок од 30 дана истекао дана 01.03.2025. године, а како дужник није исплатио већ прву рату дуговања по основу усвојеног плана реорганизације, то је код дужника наступио стечајни разлог - непоступање по усвојеном плану реорганизације, из одредбе чл. чл. 11. ст. 2. тач. 4) и чл. 11. ст. 6. Закона о стечају. Навео је да дужник чак није ни започео да измирује обавезе по основу УППР-а, иако је према плану био у обавези да измирује након 30 дана од дана усвајања плана, а дужник је супротно позитивним законским прописима, био у блокади.

У прилог својих навода из Предлога, предлагач је доставио релевантне доказе о постојању стечајног разлога за покретање стечаја над дужником - непоступање по усвојеном плану реорганизације, прописан одредбом чл. 11. ст. 2. тач. 4) и чл. 11. ст. 6. Закона о стечају.

-Правноснажну и извршну Пресуду Привредног суда у Београду 3. П. 6156/2018 од 20.12.2022. године (правноснажна 05.10.2023. године и извршна 15.11.2023. године), увидом у коју је суд утврдио да је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, овде предлагача, према туженом, овде дужнику, којом је обавезан тужени, овде дужник, да предлагачу исплати износ од 33.137.391,60 динара са законском затезном каматом почев од 22.11.2018. године до исплате, као и трошкове парничног поступка.

-Пресуду Привредног апелационог суда у Београду 5 Пж 1443/23 од 05.10.2023. године, увидом у коју је суд утврдио да је одбијена као неоснована жалба туженог, овде дужника и потврђена Пресуда Привредног суда у Београду 3. П. 6156/2018 од 20.12.2022.

године.

-Пресуду Врховног суда у Београду Прев 406/24 од 25.07.2024. године, увидом у коју је суд утврдио да је одбијена као неоснована ревизија туженог, овде дужника, изјављена против Пресуде Привредног апелационог суда у Београду 5 Пж 1443/23 од 05.10.2023. године.

-Решење Привредног суда у Београду 8. Рео. 20/2023 од 12.09.2024. године (правноснажно дана 05.12.2024. године), увидом у које је суд утврдио да је отворен стечајни поступак над стечајним дужником. Потврђено је усвајање Измењеног УППР-а стечајног дужника (овде дужника) од 02.04.2024. године и од 09.04.2024. године, прецизираног на рочишту одржаном дана 12.09.2024. године. Обустављен је стечајни поступак над стечајним дужником, овде дужником. Констатовано је да се по доношењу овог Решења сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене УППР-ом, уређују искључиво према условима из плана. Усвојени УППР је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Потраживања поверилаца која буду накнадно утврђена, а која нису обухваћена одредбама плана реорганизације биће третирана као потраживања у оквиру исте класе којој по утврђеном критеријуму припадају и биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца те класе.

-Решење Привредног апелационог суда у Београду 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године, увидом у које је суд утврдио да су одбијене жалбе поверилаца и да је потврђено Решење Привредног суда у Београду 8. Рео. 20/2023 од 12.09.2024. године.

-Извод са званичног Интернет сајта НБС - претраживање дужника у Принудној наплати дана 06.03.2025. године, из којег произилази да се рачуни дужника на наведени дан не налазе у блокади, али да се у протеклих 5 година, дужник повремено налазио у блокади рачуна и то: почев од 22.12.2020. године до 23.12.2020. године у износу од 1 дана, затим почев од 02.02.2022. године до 03.02.2022. године у трајању од 1 дана, затим почев од 12.10.2023. године до 13.10.2023. године у трајању од 1 дана, затим почев од 27.12.2023. године до 20.03.2024. године у трајању од 84 дана, затим почев од 27.03.2024. године до 12.04.2024. године у трајању од 16 дана, затим почев од 26.04.2024. године до 10.02.2025. године у трајању од 290 дана, затим почев од 28.02.2025. године до 05.03.2025. године у трајању од 5 дана, све у укупном трајању од 398 дана.

Изјашњавајући се на наводе противника предлагача, Поднеском од 27.05.2025. године, предлагач је истакао да су неосновани наводи из Поднеска дужника од 14.05.2025. године. Предлагач према дужнику једини има потраживање које је утврђено правноснажном и извршном Пресудом, а чије принудно извршење је започето пре подношења УППР-а. Приликом подношења првобитног УППР-а, дужник је правилно у истом исказао потраживање предлагача у износу од 60.328.362,07 динара и сврстао га у Класу А поверилаца. Након подношења таквог плана дужник је поднео измењени УППР по коме је вршио незаконита пребијања према предлагачу, односно неосновано смањио правноснажно и извршно потраживање предлагача на износ од 57.147.756,69 динара и исказао неосновано своје спорно потраживање од 78.140.172,13 динара, тако да је по томе сада испало да дужник према предлагачу потражује износ од 20.992.415,44 динара.

Истакао је да је у току усаглашавања, предлагач оспорио потраживања дужника и обавестио суд да оспорава потраживања дужника која је хтео да пребије и да до усаглашавања дужничко-поверилачких односа није дошло. Суд је на рочишту одржаном дана 12.09.2024. године констатовао да није дошло до усаглашавања дужничко-поверилачких односа и уместо да одбије УППР као незаконит, он такав Измењени УППР ставља на гласање. На тај начин првостепени суд је помогао дужнику да изигра чл. 155. Закона о стечају и приликом гласања долази до усвајања УППР-а. Таквим поступањем се дошло у

ситуацију да правноснажно и извршно потраживање предлагача где је извршни поступак у току, престане да постоји, јер по Измењеном УППР-у и плану намирења поверилаца дужник нема никакву обавезу да намири предлагача. Дужник, а ни суд нису могли да дозволе да се изврши пребијање спорног потраживања дужника, јер је то супротно чл. 83. ст. 1. тач. 2) Закона о стечају, којим је прописано која потраживања се не могу пребијати, јер предлагач има правноснажно и извршно потраживање, док је потраживање дужника из неоснованих и застарелих фактура оспорено. Приликом усаглашавања дужничко-поверилачког односа пуномоћник предлагача је приметио нетачности у исказивању потраживања дужника према предлагачу, па је тако разлика преко 6.000.000,00 динара, што није занемарљив износ. Имајући у виду наведено, истакао је да наводи пуномоћника противника предлагача нису тачни, да су исти неосновани, и да предлагач има својство повериоца. Поднеском од 30.09.2025. године предлагач је предложио Радосава Гојака за стечајног управника.

Решењем суда 4. Ст. 47/2025 од 24.04.2025. године, покренут је претходни стечајни поступак ради утврђивања разлога за покретање стечајног поступка над дужником. Именован је привремени стечајни управник Радосав Гојак из Београда, са задатком да достави детаљан извештај о свим релевантним подацима који се односе на основаност покретања стечајног поступка, односно о постојању стечајног разлога, у року од 30 дана од дана пријема Решења и наложено је предлагачу, да у року од 5 дана од дана пријема Решења уплати предужам за покривање трошкова покретања стечајног поступка, под претњом одбачаја предлога и обуставе претходног стечајног поступка.

Поднеском од 14.05.2025. године, дужник је преко пуномоћника адвоката, истакао да је Решење о покретању претходног стечајног поступка од 24.04.2025. године незаконито, наводећи да је Предлог за покретање претходног стечајног поступка поднет препорученом пошиљком дана 07.03.2025. године, а да је запримљен у суду дана 11.03.2025. године, док је Решење о покретању претходног стечајног поступка донето 24.04.2025. године, односно 44 дана након достављања Предлога суду, тј. 48 дана након подношења Предлога. Како је одредбом чл. 60. ст. 1. Закона о стечају за доношење Решења прописан рок од 3 дана од дана достављања Предлога, истакао је да је суд прекорачењем прописаног рока од преко 40 дана поступио незаконито и донео незаконито Решење. Навео је да нису испуњене процесне претпоставке за покретање стечајног поступка, јер нити дужник „не поступа по усвојеном УППР-у“, нити је предлагач поверилац овде дужника, већ супротно томе - предлагач је дужник противнику предлагача (дужнику). Стога је суд био дужан да без одлагања донесе решење о одбацивању предлога, а не да доноси предметно Решење после непримереног прекорачења законског рока.

Даље, навео је да не постоји активна легитимација предлагача за подношење Предлога за покретање поступка стечаја над дужником, тј. да предлагач нема својство повериоца дужника. Наиме, у поднетом Предлогу од 07.03.2025. године, предлагач је намерно пропустио да наведе да је његово потраживање према дужнику из Пресуде овог суда П 6156/2018 од 20.12.2022. године престало пребијањем (компензацијом) која је извршена УППР-ом овде дужника, чије је усвајање потврђено Решењем Привредног суда у Београду 8. Рео 20/2023 од 12.09.2024. године, које је постало правноснажно дана 28.01.2025. године, па је у том смислу истакао да је правноснажно усвојеним УППР-ом потраживање овде предлагача пребијено са потраживањем које дужник има према предлагачу, као и да након извршеног пребијања, овде предлагач - не само да није поверилац овде дужника, већ је и дужников дужник са дугом у износу од чак 20.992.415,44 динара. Навео је да је у поступку усвајања наведеног УППР-а, који је пред Привредним судом у Београду вођен под бројем 8. Рео 20/2023, овде предлагачу, као и осталим повериоцима, на рочишту за гласање о УППР-у

дана 12.09.2024. године, у складу са одредбом чл. 160. ст. 2. и чл. 165. ст. 1. Закона о стечају, стечајни судија извршио процену висине потраживања искључиво за потребе гласања, утврђујући исто у изворном, непребијеном стању, на који начин је овде предлагачу омогућено да о УППР-у гласа са потраживањем, односно са процентом учешћа у класи који је одговарао његовом потраживању у непребијеном стању. Дакле, да је овде предлагачу, потраживање утврђено искључиво за потребе гласања, а што није утицало на пребијање предметног потраживања у складу са одредбама усвојеног УППР-а и недвосмислено гашење истог. Имајући у виду да је одредбом чл. 55. Закона о стечају дефинисан круг овлашћених предлагача који могу поднети предлог за покретање стечајног поступка, и да је исти ограничен на повериоце, самог дужника и ликвидационог управника, при чему овде предлагач не представља повериоца и нема никакво потраживање према овде дужнику, то је Предлог за покретање поступка стечаја у овој правној ствари поднет од стране лица које није овлашћено за подношење истог, па услед непостојања овлашћеног предлагача, тј. непостојања потраживања предлагача према дужнику (због чега предлагач нема својство повериоца) - то нема ни „непоступања“ по усвојеном УППР-у према предлагачу, јер предлагач није лице (поверилац) према коме се поступа по усвојеном УППР-у (што се лако може утврдити из самог плана отплате из усвојеног УППР-а). Стога је Предлог за покретање поступка стечаја требало одбацити.

Оспорио је као неосноване наводе предлагача да дужник није исплатио прву рату дуговања по основу усвојеног УППР-а, тј. да није ни започео да измирује обавезе по истом. Дужник је благовремено измирио своје обавезе по основу усвојеног УППР-а, и свим повериоцима је исплатио прву, другу и трећу рату дуговања, у свему у складу са правноснажно усвојеним УППР-ом. У прилог чињеници да је овде дужник благовремено и у целости поступио у складу са усвојеним УППР-ом, и да у конкретном случају не може бити речи о наводном непоступању по усвојеном плану реорганизације, као стечајном разлогу на страни дужника, истакао је да је наведено питање већ расправљено пред овде поступајућим Привредним судом у Београду. Наиме, у поступку вођеном пред Привредним судом у Београду под бројем Ст. 40/2025, а по предлогу привредног друштва „Електроизградња Бајина Башта“ д.о.о. Бајина Башта (које је повезано правно лице са овде предлагачем), на рочишту одржаном дана 23.04.2025. године, суд је одбио предлог за спајање овог предмета Ст. 47/2025 и предмета Ст. 40/2025, а затим мериторно одлучио и одбио предлог за отварање поступка стечаја над овде дужником, налазећи да у конкретном случају на страни дужника „нема непоступања по усвојеном УППР-у“, тј. да не постоји стечајни разлог предвиђен одредбом чл. 11. ст. 2. тач. 4) и ст. 6. Закона о стечају. Имајући у виду чињеницу да овде предлагач није поверилац дужника, јасно је да су му наведене чињенице о извршеном намирењу у складу са УППР-ом биле познате, па је из тог разлога додатно нејасно шта је циљ предлагача за подношење овог Предлога за покретање стечајног поступка над овде дужником (који није овлашћен подносилац у овом поступку), а свакако наведени разлог, потраживање из достављене правоснажне Пресуде не може бити разлог да суд више пута одлучује о истом потраживању.

Такође, навео је да поступајући стечајни судија у овом предмету није омогућио дужнику да се изјасни на Предлог поднет од стране предлагача, а да претходно није извршио увид у списе предмета окончаног поступка овог суда у предмету Рео. 20/2023 на који се и позива предлагач и заказао је рочиште на коме би биле изнете и расправљене све чињенице везане за (не)постојање разлога за отварање поступка стечаја. Ово посебно имајући у виду чињеницу да је од дана подношења Предлога 07.03.2025. године до доношења Решења дана 24.04.2025. године било довољно времена за ове радње, и да суд није поступио хитно по предлогу за покретање стечајног поступка предлагача.

Истакао је да извршио увид у Табелу за исплату поверилаца садржану у УППР-у

(План отплате), суд би утврдио да се овде предлагач не налази на утврђеној листи поверилаца за исплату, јер је основ - потраживање за покретање стечаја наведен у Предлогу за покретање овог стечајног поступка као и предлагачев основ потраживања у предмету Рео. 20/2023 исти - потраживање из правноснажне пресуде Привредног суда у Београду П 6156/2018. Међутим, то потраживање предлагача је применом УППР-а пребијено (компензовано) са дуговањем предлагача према дужнику, а исход тог пребијања је намирење предлагача - гашење потраживања предлагача у целости по наведеном основу, док је са друге стране, створена вишемилионска обавеза предлагача према дужнику. Стога је разлог подношења Предлога за отварање стечаја како у овом поступку, тако и у поступку пред овим судом Ст. 40/2025, избегавање измирења обавеза које предлагач има према дужнику, што је и констатовано у вештачењу од стране вештака економско-финансијске струке у предмету Рео. 20/2023. Исто је урађено по налогу поступајућег судије (будући да, овде предлагач и дужник, по претходном налогу суда нису усагласили своја међусобна потраживања, јер се овде предлагач противио), па је урађено вештачење.

Навео је да како поступајући судија у овом предмету није донела одлуку у законом прописаном року (3 дана од дана достављања Предлога), већ да је одлука донета и по истеку максималног рока трајања претходног стечајног поступка из чл. 67. Закона о стечају (30 дана од дана подношења Предлога), поставља се питање каква је сврха и циљ доношења Решења о покретању претходног стечајног поступка, ако је суд прекорачио све прописане рокове, не утврдивши процесне претпоставке за подношење Предлога, нити је извео доказе и утврдио чињенице релевантне за овај поступак. Последице доношења Решења поклањањем вере једностраним наводима предлагача без претходне провере и изјашњења дужника су озбиљно наносење штете дужнику и његовом пословању које је уподобљено са потврђеним УППР-ом. Једина разлика у односу на поступак овог суда Ст. 40/2025 је то што је у овом поступку суд Решењем именовао привременог стечајног управника са задатком достављања извештаја о релевантним подацима који се односе на основаност покретања стечајног поступка, што је апсурдно да стечајни судија у Решењу којим је покренут претходни стечајни поступак одређује привременог стечајног управника који ће утврдити да ли је основано већ донето Решење о покретању претходног стечајног поступка, тј. да привремени стечајни управник преиспитује основаност већ донетог Решења.

Посебно је истакао да су наводи предлагача из Предлога за покретање поступка стечаја о томе да је рачун дужника био у блокади неистинити и да на страни дужника није постојала трајнија неспособност плаћања. Увидом у јавно доступне званичне податке НБС недвосмислено се може утврдити да је рачун овде дужника био у блокади искључиво у периоду од 28.02.2025. године до 05.03.2025. године, дакле 5 дана, а што се никако не може подвести под трајнију неспособност плаћања, у смислу Закона о стечају, сходно чему је јасно да је и у наведеном делу Предлог за покретање стечајног поступка апсолутно неоснован.

Из свега наведеног произлази да је Предлог предлагача неоснован, јер предлагач према Плану отплате садржаном у Табели за исплату у усвојеном УППР-у није поверилац дужника по Пресуди наведеној у Предлогу за отварање стечаја, због чега није активно легитимисан за подношење овог предлога, па су наводи предлагача о наводном непоступању по правноснажно усвојеном УППР-у, неосновани. Предложио је да суд одбаци Предлог као недозвољен, јер је исти поднет од стране лица које није овлашћени предлагач, тј. предлагач није поверилац дужника, односно да суд одбије Предлог као неоснован, а да предлагача обавезе да дужнику надокнади трошкове поступка.

Поднеском од 09.09.2025. године, дужник је преко пуномоћника адвоката, још једном указао на разлоге због којих је поднети предлог недозвољен, као и на разлоге због којих су наводи предлагача апсолутно неосновани. Истакао је да је предлог у овом поступку поднет 07.03.2025. године, а да је прва рата по усвојеном УППР-у као извршној исправи доспела

дана 12.03.2025. године. На тај дан је истекло месец дана grace периода након почетка примене УППР-а (15 дана од дана ступања на снагу УППР-а, од правноснажности Решења о потврђивању УППР-а), из чега произлази да је предлог поднет 07.03.2025. године, преурањен и да је суд исти морао да одбаци. Поновио је да предлагач није активно легитимисан за подношење предлога за покретање стечајног поступка против овде противника предлагача.

Навео је да предлагач на дан подношења предлога, као ни на дан сачињавања овог поднеска, нема потраживање према овде противнику предлагача, будући да су сва његова потраживања угашена пребијањем са потраживањима која овде противник предлагача има према предлагачу, након чега је преостало искључиво потраживање овде противника предлагача, па је предлагач искључиво дужник противника предлагача, а не и његов поверилац, што се види и по Изјави о пребијању - компензацији од 19.03.2024. године. Даље, истакао је да у усвојеном УППР-у овде противника предлагача, потраживање овде предлагача је било сврстано у Класу А, међутим како је Планом било предвиђено спровођење пребијања међусобних потраживања овде противника предлагача и његових поверилаца, односно дужника, исто је приказано у пребијеном стању, утврђеном од стране овлашћеног ревизора, па је у коначном исказан само дуг предлагача према овде противнику предлагача, у износу од 17.510.788,65 динара. У међувремену, од подношења предлога УППР-а па до усвајања, овде противник предлагача је од предлагача наплатио по правноснажној извршној Пресуди П 6/20 од 17.01.2023. године и Решењу о извршењу ИИ 686/2024 од 21.05.2024. године на износ од 6.443.079,61 динара, тако да је сада дуг предлагача према противнику предлагача у износу од 11.067.709,04 динара што предлагач и помиње у свом поднеску да је нека разлика од 6 милиона. Истакао је да сходно императивним одредбама Закона о стечају, правноснажношћу Решења о потврђивању усвајања УППР-а овде противника предлагача, у складу са мерама предвиђеним УППР-ом, извршено је пребијање међусобних потраживања овде противника предлагача и његових поверилаца, односно дужника, међу којима је и овде предлагач, постојећих на дан пресека означен у самом УППР-у, односно на дан 23.11.2023. године, па је потраживање овде предлагача угашено, а сам предлагач сада има искључиво својство дужника овде противника предлагача.

Даље, истакао је да с обзиром да предлагач у свом Предлогу за покретање стечајног поступка од 07.03.2025. године као разлог за покретање стечаја наводи да дужник не поступа по усвојеном плану реорганизације или поступа супротно плану реорганизације на начин који битно угрожава спровођење плана реорганизације, сходно чему суд искључиво у том оквиру може да одлучује по овом предлогу, односно да утврђује да ли дужник поступа у складу са усвојеним УППР-ом или не, јасно је да предлагач сада не може да доставља доказе и поднеске којима би доводио у питање да ли је компензација, односно пребијање извршено у самом УППР-у било у складу са законом или не, те у том смислу ни суд такве поднеске и доказе не би ни требало да узима у разматрање. Посебно се то односи на Поднесак од 29.05.2025. године у којем предлагач наводи „дужник, а ни суд нису могли да дозволе да се изврши пребијање спорног потраживања дужника, јер је то супротно чл. 83. ст. 1. тач. 2) Закона о стечају, који јасно каже која се потраживања не могу пребијати, јер предлагач има правноснажно извршно потраживање, а док је потраживање дужника из неоснованих и застарелих фактура оспорено“.

Навео је да је предлагач је у свом предлогу као разлог за отварање стечајног поступка навео „непоступање по усвојеном плану реорганизације“, у смислу чл. 11. ст. 2. тач. 4) и чл. 11. ст. 6. Закона о стечају, сматрајући да противник предлагача није ни започео да измирује своје обавезе исплате дуга према предлагачу, у складу са усвојеним УППР-ом, а по основу правноснажне и извршне пресуде П 6156/2018 од 20.12.2022. године. Имајући у виду овако опредељен стечајни разлог на који се предлагач позвао, јасно је да се постојање истог мора ценити уз примену одредбе чл. 173. ст. 1. тач. 2) и ст. 2. Закона о стечају. Неопходно је да

предлагач докаже своје својство овлашћеног предлагача (што није учинио), као и да докаже да овде противник предлагача не поступа по усвојеном УППР-у, односно да поступа супротно истом, те да је услед таквог наводног непоступања по УППР-у, односно поступања супротног УППР-у битно угрожено спровођење плана, односно да је наступила бар једна од три Законом предвиђене последице. Истакао је да у конкретном случају не постоји никакво непоступање по усвојеном УППР-у противника предлагача, као ни поступање супротно истом, па је предлог за отварање поступка стечаја (који је поднет од неовлашћеног предлагача) апсолутно неоснован. Указивање предлагача да њему нису плаћене доспеле рате наводно постојећег дуга, и да је тиме поступљено супротно Плану, апсолутно је неосновано, јер би управо супротно, у ситуацији да противник предлагача исплати предлагачу било какав износ на име намирења наводног дуга, на тај начин би поступао супротно усвојеном УППР-у и тако битно угрозио спровођење плана, те довео до негативног одражавања на новчане токове субјекта реорганизације, онемогућавања субјекта реорганизације да обавља пословну делатност или значајног угрожавања интереса једне или више класа поверилаца, све на штету осталих поверилаца.

Дана 15.09.2025. године противник предлагача, изјашњавајући се на Поднесак привременог стечајног управника од 05.09.2025. године насловљен као „Извештај стечајног управника о постојању стечајног разлога“ навео је да је законски заступник дужника на тражење привременог стечајног управника, доставио релевантну документацију која потребна за поступање по датом задатку суда и то: Измењени усвојени УППР, основни текст УППР, вештачење економско-финансијске струке, као и првостепено и другостепено решење о усвајању УППР-а као извршну исправу. При том, сва наведена документација се налази у списима предмета овог суда Рео 20/2023 у којем је и донет УППР. На основу наведене документације је привремени стечајни управник требало да сачини извештај односно да одговори на питање да ли противник предлагача поступа или не поступа по усвојеном плану реорганизације што је разлог за отварање стечаја који је предлагач навео у свом предлогу.

Привремени стечајни управник је пропустио да утврди чињеницу да ли је према правноснажно потврђеном УППР-у, предлагач „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд уопште поверилац овде противника предлагача. Наравно, та чињеница је лако проверљива и исту је привремени стечајни управник могао одмах да утврди односно да констатује да према УППР-у предлагач „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд није поверилац и нема потраживање према противнику предлагача. То се јасно види из табеларног прегледа поверилаца који припадају класи А у којој је назначено да по пребијеном стању предлагач дугује противнику предлагача. Да предлагач није поверилац овде противнику предлагача произилази и из плана отплате у којем предлагач није наведен као лице према коме се извршавају обавезе по УППР-у.

Надаље, правноснажно потврђеним УППР-ом је, између осталог, извршено пребијање међусобних потраживања више поверилаца (KARAN CO д.о.о. Београд, Ishrana д.о.о. Чачак, ЕУРО БЕТОН ЦГ, ПЛАН д.о.о. Нови Сад, међу којима је и предлагач „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд) са потраживањима овде противника предлагача „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд. По извршеном пребијању потраживања, преостало је потраживање „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд према „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд, односно након правноснажног потврђивања УППР, предлагач „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд је дужник овде противнику предлагача „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд.

Привремени стечајни управник у свом Извештају наводи да је „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд у УППР „једнострано пребио-компензовао потраживање повериоца „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд на основу налаза вештака економско-финансијске струке“, да је „налаз урађен на захтев дужника а уз налаз нису достављене веродостојне исправе како би се могло поуздано утврдити дужничко-поверилачки однос и тачност налаза“. Додао је да „није

достављена изјава о пребијању нити је иста спроведена у складу са Законом о облигационим односима“ па се може са „извесном сигурношћу потврдити да није престала обавеза „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд.

Појаснио је да је исте разлоге (о наводној незаконито спроведеној компензацији) које наводи привремени стечајни управник у свом Извештају овде предлагач већ наводио како у првостепеном поступку Рео 20/2023 („дужник а ни суд нису могли да дозволе да се изврши пребијање спорног потраживања дужника“) тако и у својој жалби на првостепено Решење Рео 20/2023 од 24.09.2024. године. Међутим, и првостепени суд у свом Решењу као и Привредни апелациони суд у Решењу Пвж 348/24 од 05.12.2024. године којим је одбијена жалба „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд налазе да су ти наводи неосновани и да је суд правилно извршио компензацију међусобних потраживања. Привредни апелациони суд је у свом Решењу посебно нагласио да „ће се намирење потраживања и евентуална компензација вршити приликом примене плана“. Дакле, питање оцене законитости компензације између предлагача и противника предлагача је већ било предмет одлучивања (и у првом и у другом степену по жалби) те се не може изнова из истих разлога преиспитивати правноснажна судска одлука.

Решењем Привредног суда у Београду 8 Рео 20/2023 од 15.12.2023. године у ставу II изреке решења за стручно лице у овом поступку именован је IM CONSULTING доо са задатком „утврђивања тачности података из УППР-а, евентуална контрола одговора које буде упутио предлагач плана по евентуалним примедбама на предлог УППР-а, као и поступању по накнадним конкретним налозима стечајног судије“. Стручно лице је у свом извештају достављеном 11.03.2024. године, на страни 11, навело да је увидом у ванредни ревизорски извештај и пословну документацију стечајног дужника утврђено да значајан број поверилаца стечајног дужника истовремено представља и дужнике стечајног дужника и да би било целисходно потраживања поверилаца приказати у пребијеном стању на дан пресека. Управо то је стечајни дужник учинио и 19.03.2024. године сачинио изјаву о компензацији и своја потраживања пребио (компензовао) са својим дуговањима према повериоцу „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд (као и са осталим повериоцима према којима је имао потраживање). Стручно лице је суду доставило извештај 28.05.2024. године и у истом навело да је, на основу свега наведеног, мишљења да поднети предлог Измењеног УППР-а стечајног дужника „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд садржи све елементе прописане Законом о стечају, те да су уз исти достављени сви законом прописани прилози сходно чему испуњава све услове да се о његовом усвајању одлучује.

Најзад, привремени стечајни управник у свом Извештају закључује да „укупно неизмирене обавезе по Измењеном УППР-у према повериоцу „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд износе 3.428.865,42 динара“ или 6 месечних доспелих рата (које доспевају сваког 12. у месецу) по 571.477,57 динара те је мишљења да постоји стечајни разлог јер је у Измењеном УППР-у „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд разврстан као поверилац класе А са потраживањем од 57.147.756,69 динара по основу правноснажне пресуде Привредног суда у Београду П6156/18 а износ који је планом требао да буде предвиђен за намирење је 34.288.654,01 динара.

Противник предлагача истиче да је овакав закључак привременог стечајног управника незаконит, донет уз прекорачење његових овлашћења те да је којим случајем „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд поступио на начин како то налази привремени стечајни управник, управо би то био разлог за отварање стечајног поступка због поступања супротно плану реорганизације.

Поднеском од 08.10.2025. године противник предлагача је истакао да је предлагач поднео преурањен Предлог и да се о истом не може расправљати, по истом се не могу испитивати разлози за отварање стечаја „pro futuro“ - за убудуће јер суд испитује разлоге за

отварање стечаја у границама постављеним поднетим предлогом а то је постојање разлога за отварање стечаја наведених у предлогу на дан подношења Предлога 07.03.2025. године.

Поднеском од 04.06.2025. године, привремени стечајни управник Радосав Гојак је истакао да је у досадашњем поступку сукцесивно достављана документација и то од стране пуномоћника предлагача адвоката Владе Кезића из Београда - поднесак са документацијом од 06.05.2025. године, поднесак и документацију од повереника стечајне масе Бетоњерка а.д. Алексинац од 16.05.2025. године (као придружени предлагач за покретање стечајног поступка), поднесак и документацију дужника преко пуномоћника адвоката Бранислава Грујића од 22.05.2025. године. Након анализе достављене документације привремени стечајни управник је дана 02.06.2025. године упутио дужнику Захтев за хитно достављање документације у циљу компетирања и израде Извештаја. Дужник је дана 10.06.2025. године доставио документацију, којом приликом нису достављени тражени Изводи дужника за период од 12.03.2025. године до 16.06.2025. године. Затим је привремени стечајни управник путем mail-а од 11.06.2025. године, упутио дужнику Захтев да му поред достављене документације, достави и све Изводе дужника од 12.03.2025. године до 16.06.2025. године.

Поднеском од 16.06.2025. године, привремени стечајни управник Радосав Гојак је обавестио суд да дужник није поступио ни на Захтев привременог стечајни управника који је послат дужнику путем mail-а од 11.06.2025. године.

Закључком суда од 17.06.2025. године, наложено је дужнику да у року од 15 дана од пријема Закључка достави све податке које је привремени стечајни управник тражио mail-ом од 11.06.2025. године, као и све тражене Изводе од 12.03.2025. године до 16.06.2025. године, под претњом последица пропуштања. Наведени Закључак дужник је уредно примио преко пуномоћника адвоката дана 21.06.2025. године, као и непосредно дана 23.06.2025. године, али по истом није поступљено.

Поднеском од 25.08.2025. године, привремени стечајни управник Радосав Гојак је обавестио суд да је путем mail-а од 08.08.2025. године, у складу са одредбом чл. 61. ст. 7. Закона о стечају, упутио Захтев UniCredit Bank Srbija а.д. Београд, да му хитно доставе Изводе дужника за период од 12.03.2025. године до 16.07.2025. године, ради утврђивања постојања стечајног разлога у претходном стечајном поступку, који је покренут над овде дужником (с обзиром да је привремени стечајни управник утврдио да је дужник до момента покретања претходног стечајног поступка водио новчана средства на рачунима код ове Банке), а да наведена Банка није поступила по позиву привременог стечајни управника који је послат Банци путем mail-а дана 08.08.2025. године.

Закључком суда од 28.08.2025. године, наложено је UniCredit Bank Srbija а.д. Београд да достави све тражене Изводе за дужника за период од 12.03.2025. године до 16.07.2025. године по текућим рачунима дужника које је дужник водио код ове Банке, које је привремени стечајни управник тражио mail-ом од 08.08.2025. године, у сврху вођења претходног стечајног поступка који је покренут над дужником.

Дана 05.09.2025. године, привремени стечајни управник Радосав Гојак, је сходно одредби чл. 66. ст. 3. Закона о стечају, доставио суду Извештај о радњама предузетим у претходном стечајном поступку, као и о утврђеним чињеницама од значаја за оцену постојања стечајног разлога за покретање стечајног поступка над дужником. Навео је да је након анализе достављене документације упутио дужнику Захтев за достављање документације, и то: 1. Ажурирани Измењен УППР стечајног дужника, на дан почетка примене Плана; 2. Све Изводе стечајног дужника за период од 12.03.2025. године до 30.05.2025. године; 3. Изјаву о пребијању са предлагачем; 4. Евентуалне измене које су рађене на УППР-у од дана пресека до дана почетка примене Плана. Дужник је, дана 10.06.2025. године доставио део тражене документације: УППР; Измењен УППР; Записник

са рочишта од 29.05.2024. године; Економско финансијско вештачење на околност пребоја потраживања између дужника и предлагача у предмету Посл. бр. 8. Рео. 20/23; Решење овог суда од 12.09.2024. године у предмету Посл.бр. 8. Рео. 20/2023 и Решење Привредног апелационог суда у Београду 8 Пвж 348/2024 од 05.12.2024. године у предмету Посл.бр. 8. Рео. 20/23. С обзиром да је дужник доставио само део тражене документације, поновио је дужнику mail од 11.06.2025. године, Захтев за достављање тражених Извода, али како ни у поновљеном Захтеву дужник није доставио Изводе, дана 16.06.2025. године је суду упутио поднесак тражећи да суд наложи дужнику да дужник достави Изводе, како би могао да провери да ли дужник поступа по усвојеном УППР-у и да ли измирује доспеле рате како тврди у свом Поднеску од 14.05.2025. године, пуномоћник „Овде противник предлагача благовремено је измирио своје обавезе по основу усвојеног УППР-а, те је свим повериоцима исплатио прву, другу и трећу рату дуговања, у свему у складу са правноснажно усвојеним УППР-ом“.

На основу наведене документације, привремени стечајни управник је сачинио Извештај о постојању стечајног разлога. Навео је да је Решењем ПС Београд 8. Рео. 20/2023 од 12.09.2024. године (правноснажно 28.01.2025. године), Усвојеним Измењеним УППР-ом дужника „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд, ставом IV изреке наведено да „сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе подносиоца плана одређене УППР-ом, уређују се искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојени УППР је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена. Потраживања која буду накнадно утврђена, а нису обухваћена одредбама плана реорганизације, биће третирана као потраживања у оквиру класе којој по утврђеном критеријуму припадају и биће намирена на исти начин и под истим условима као потраживања других поверилаца те класе“. Усвојеним Измењеним УППР-ом дужника „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд предвиђен је: дан ступања УППР-а на правну снагу, а то је дан наступања правноснажности Решења о потврђивању усвајања УППР-а, чиме УППР постаје извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена у складу са чл. 167. ст. 1. Закона о стечају. На дан ступања УППР-а на правну снагу биће извршено ажурирање података о износу потраживања сваког повериоца обухваћеног УППР-ом, и у обзир ће бити узете све промене настале од дана пресека до дана ступања УППР-а на правну снагу. Решење ПС Београд 8. Рео. 20/2023 којим се потврђује усвајање измењеног УППР-а предлагача „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд, је постало правноснажно дана 28.01.2025. године. Дан почетка примене УППР-а, је петнаести дан од дана ступања УППР-а на правну снагу (односно од дана правноснажности Решења) што је 12.02.2025. године. УППР-ом је предвиђено формирање две Класе поверилаца, и то: 1) Класа А - класа поверилаца са необезбеђеним потраживањима: према критеријуму из чл. 165. ст. 3., у вези са чл. 54. ст. 4. тач. 3) Закона о стечају и 2) Класа Б - класа поверилаца повезаних са стечајним дужником према критеријуму из чл. 165. ст. 7. Закона о стечају. УППР-ом је предвиђена мера отпуста дуга од 40% према повериоцима Класе А и Класе Б. Начин намирења поверилаца Класе А и Класе Б: Укупан период репрограма: 1 месец + 5 година. Ови рокови почињу да теку од дана почетка примене Плана, грасе период: 1 месец. Период отплате: 5 година. Отпуст дуга: 40%. Камата: неће се обрачунавати камата, нити ће се примењивати валутна клаузула. Начин отплате главнице: месечно према износима наведеним у Плану отплате потраживања сврстаних у Класи А и Класи Б, који је дат у прилогу УППР-а.

Предлагач је у Измењеном УППР-у (страна 12) разврстан као поверилац Класе А, са потраживањем од 57.147.756,69 динара, а на основу правноснажне пресуде ПС Београд 3. П. 6156/2018 од 20.12.2022. године (правноснажна 05.10.2023. године). Измењеним УППР-ом (на страни 10) став 1. тачка 2.8, је предвиђено следеће: „Овим планом је дозвољено пребијање код оних поверилаца који поред потраживања имају и обавезу према Друштву на

начин како је прописано чл. 82. и чл. 83. Закона о стечају и Закона о облигационим односима. У складу са препоруком Стручног лица, потраживања обухваћена Планом приказана су у пребијеном стању на дан пресека“. Дужник је у Измењеном УППР-у потраживање повериоца - овде предлагача, једнострано пребио-компензовао, на основу налаза вештака економско финансијске струке Бранкице Делић од 14.05.2024. године, са стањем на дан пресека чиме је наведено потраживање угашено. Наведени Налаз је урађен на захтев дужника, а ради извођења доказа економско финансијским вештачењем на околност пребоја потраживања повериоца. Уз Налаз нису достављене веродостојне рачуноводствене исправе како би се могло поуздано утврдити дужничко поверилачки однос и тачност наведеног налаза. У поступку израде овог Извештаја, од дужника је тражено да достави Изјаву о пребијању, с обзиром да дужник није доставио Изјаву о пребијању, а по наводу предлагача никада није извршено међусобно усаглашење потраживања и обавеза, нити је достављена и спроведена Изјава о пребијању како је предвиђено Законом о облигационим односима, па је дужник несумњиво извршио једнострано пребијање-компензацију, а која није урађена у складу са Законом о облигационим односима, и стога се може са извесном сигурношћу потврдити да није престала обавеза дужника према повериоцу - овде предлагачу, како је то наведено на страни 13, Измењеног УППР-а.

Предлагач је у Измењеном УППР-у разврстан као поверилац Класе А, са потраживањем од 57.147.756,69 динара, и када се изврши отпуст дуга у износу од 40% како је то предвиђено Измењеним УППР-ом, укупна обавеза дужника према предлагачу износи 34.288.654,01 динара. Рокови намирења поверилаца почињу да теку од дана почетка примене Плана 12.02.2025. године, где је предвиђен гресе период од месец дана и отплата дуга на пет година, према Измењеном УППР-у доспеће прве рате почиње 12.03.2025. године, а остале рате падају сваког дванаестог у месецу. На дан израде овог Извештаја су доспеле обавезе према предлагачу - на дан последње доспеле рате 12.08.2025. године, а све према Измењеном УППР-у и укупно неизмирене обавезе по Измењеном УППР-у према предлагачу износе 3.428.865,42 динара.

Закључак привременог стечајног управника, са мишљењем о постојању стечајног разлога за отварање стечајног поступка над дужником је следећи: У Измењеном УППР-у предлагач је разврстан као поверилац Класе А, са потраживањем од 57.147.756,69 динара на основу правноснажне пресуде ПС Београд 3. П. 6156/2018, а износ који је планом требало да буде предвиђен за намирење је 34.288.654,01 динара. Дужник је једнострано извршио пребијање целокупног потраживања предлагача, Изјава о пребијању (компензацији) није сачињена и достављена предлагачу у складу са Законом о облигационим односима, па наведена обавеза дужника на наведени начин није могла престати према предлагачу. На основу несумњиво утврђених чињеница, на дан израде овог Извештаја, укупно доспеле, а неизмирене обавезе дужника према предлагачу износе 3.428.865,42 динара.

Дана 16.09.2025. године, привремени стечајни управник Радосав Гојак, доставио је допуну Извештаја од 05.09.2025. године. Навео је да до предаје Извештаја стечајног управника о постојању стечајног разлога од 05.09.2025.године, дужник „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд није предао тражене изводе за период од 12.03.2025 године до 30.05.2025.године. Тражени изводи за период од 12.03.2025 године до 30.05.2025.године добијени су од пословних банака након предаје Извештаја стечајног управника.

Након добијања тражених извода од пословних банака, приступио је допуни Извештаја стечајног управника на околности да ли „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд поступа по усвојеном Измењеном УППР-у и да ли измирује доспеле рате како тврди у свом Поднеску од 14.05.2025.године, пуномоћник, цитирано „Овде противник предлагача благовремено је измирио своје обавезе по основу усвојеног УППР-а, те је свим повериоцима исплатио прву, другу и трећу рату дуговања у свему у складу са правноснажно усвојеним

УППР-ом.“

На основу достављених Извода за период од 12.03.2025 године до 30.05.2025.године сачињен је Извештај да ли дужник „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд поступа у свему по усвојеном Измењеном УППР-у за наведени период од 12.03.2025 године до 30.05.2025.године, који се поклапа са доспећем прве, друге и треће рате дуговања према повериоцима а на основу правноснажно усвојеног УППР-а.

Планом отплате који је саставни део правноснажно усвојеног Измењеног УППР-а предвиђено је месечно измирење поверилаца дужника „MR ULTRA FAKTOR“ д.о.о., Београд у укупном износу од 2.363.297,00 динара, специфицирано по сваком повериоцу посебно.

Поднеском од 09.10.2025. године „Нискоградња-Чачак пут“ доо из Чачка, Кулиновачко поље – потес 4 бр. 88, обавестио је суд да је Привредно друштво „MR ULTRA FAKTOR“ доо Београд дужник у предмету Ст 47/2025 нашем привредном друштву а које је поверилац у предмету овог суда бр. Рео 20/2023 до данашњег дана исплатило све доспеле рате (осам рата), а према плану отплате правноснажно усвојеног УППР-а у предмету Рео 20/2023 пре овим судом.

Поднеском од 09.10.2025. године „TIP ENERGETIC-INVEST“ доо из Београда, Макензијева 38А, обавестио је суд да, како има правни интерес, је Привредно друштво „MR ULTRA FAKTOR“ доо Београд, исплатило свих 8 доспелих рата према правноснажно усвојеном УППР-у, који је донет у предмету овог суда бр. Рео 20/2023.

Поднеском од 09.10.2025. године, „KARAN CO“ доо из Београда, Орачка бр. 4, обавестио је суд да је дужник у предмету који се води под горњим бројем, Привредно друштво „MR ULTRA FAKTOR“ доо Београд, исплатило све доспеле обавезе/рате, и то 8 рата, нашем привредном друштву, а према плану отплате правноснажно усвојеног УППР-а у предмету овог суда бр. Рео 20/2023 у којем предмету смо ми повериоци.

Поднеском од 09.10.2025. године „Ishrana“ д.о.о. Чачак, Булевар ослобођења бб, обавестио је суд да наше привредно друштво је као поверилац гласало за усвајање предметног УППР-а овде дужника, те као поверилац имамо право да се појавимо на рочишту и да укажемо да „MR ULTRA FAKTOR“ доо Београд испуњава све обавезе према УППР-у, и да нисмо сагласни са предлогом предлагача „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд.

На рочишту одржаном дана 09.10.2025. године, ради расправљања о постојању стечајног разлога за покретање поступка стечаја над дужником, пуномоћник предлагача је у свему остао при Предлогу за покретање стечајног поступка над дужником од 07.03.2025. године. Предложио је да суд отвори стечајни поступак над дужником. Истакао је да су неосновани наводи из свих поднесака противника предлагача, нарочито приговор активне легитимације, јер је ПАС у свом Решењу 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024 на последњој страни, презадњи пасус, навео да ће се намирење потраживња и евентуална компензација вршити приликом примене плана. У вези данашњег поднеска и приговора изјаве о пребијању, истакао је да се ради о једностраној изјави да предлагач исту није потписао нити му је иста достављена, а највежњије да је иста ништавна јер носи датум 19.03.2024. године а тог тренутка противник предлагача се налазио у блокади, па по важећим прописима компензација није допуштена у таквој ситуацији, а суд о томе води рачуна по службеној дужности. У прилог навода доставио је извод из НБС-а о блокади.

Пуномоћник противника предлагача остао је у свему при досадашњим наводима и истакао да је ово поступак који се води искључиво и само у границама поднетог предлога за покретање стечајног поступка и да је исти у диспозицији предлагача, да се суд у овом поступку креће у границама поднетог предлога, што значи да води рачуна о разлозима изнетим у предлогу и моменту поднетог предлога. Суд не води овај поступак по службеној дужности, у моменту подношења предлога предлагач није поверилац овде противника

предлагача нити има потраживање према противнику предлагача на дан 07.03.2025. године. Да је противник предлагача којим случајем платио било који износ предлагачу, то би представљало поступање сурпотну УППР-у и то би био разлог да остали повериоци покрену поступак за отварање стечаја, јер предлагач је овде дужник противнику предлагача. Што се тиче испитивања разлога, који је определио привремени стечајни управник у периоду 12. март до 30 мај, није нам познато ко је управнику дао такав налог, посебно што извештај поднет у септембру, па је нејасно зашто управник није обухватио и период закључно са августом ове године односно до сачињавања извештаја. На данашњи дан доставља изводе из којих се види да је 08.10.2025. године тј. два дана пре доспећа октобарске рате су исплаћени сви повериоци. Тачно је да је у периоду од када је доспела прва рата у фази исплате прве три рате долазило до извених кашњења у исплатама али да уз договор и сагласност поверилаца су те исплате узете као на редовно намирење по УППР-у. Зашто је дошло до отежавања и малих кашњења одговор је управо зато што је овде предлагач као и предлагач у предмету Ст 40/2025 (који предлог је одбијен правноснажно) покренуо и води незаконит предстечајни поступак који траје седам месеци и који као предстечајни општуира редовно пословање са партнерима противника предлагача. Доставио је Извод бр. 116 на дан 08.10.2025. године. Даље је истакао да је привремени стечајни управник прекорачио своја овлашћења имајући у виду она која су му наложена од стране суда, требао је да утврди само ко су повериоци по усвојеном УПР-у, и да ли су обавезе према тим повериоцима измерене на дан подношења овог предлога. Истакао је да је питање компензације решено у предмету Рео 20/23. Предложио је да суд одбаци предлог, а уколико не одбаци да га одбије.

Други пуномоћник противника предлагача је истакао да се привремени стечајни управник изјашњавао о правним питањима, а што није у складу са налогом који је добио од суда. Поновио је да предлагач нема активну легитимацију.

Предмет овог поступка је испитивање разлога да ли се поступа или не поступа по правноснажном потврђеном УППР-у која је извршна исправа, стога управник нема мандат да доводи у питање правноснажност УППР-а него да одговори на следећа питања на која до сад није одговорио. Прво питање да ли је предлагач по правноснажном УППР-у поверилац или није, да ли не. Друго питање да ли на дан 07.03.2025. године предлагач има потраживање према противнику предлагача по УППР-у, треће питање у допунском Извештају привремени стечајни управник нигде не помиње предлагача као повериоца што исти доводи у контрадикцију са првим Извештајем од 05.09.2025. године у коме наводи да предлагач има потраживање од три милиона, четристо хиљада динара, питање при ком извештају остаје првом или допунском, и четврто питање, започео је одговор али га није дао одговор зашто је испитивао период од 12. марта и 30. маја и ко му је дао такав налог.

Привремени стечајни управник је истакао да остаје у свему датом Извештају од 05.09.2025. године и допуни Извештаја од 18.09.2025. године. Истакао је да достављена Изјава о пребијању уз Поднесак од 08.10.2025. године није у складу са Законом о рачуноводству и Закону о платном промету где је децидно наведено шта треба да садржи изјава о компензацији - рачуне, датум доспећа, а ако је противник предлагача био блокиран онда је компензација недозвољена. Истакао је да је доставио Извештај и допуну са датумом до 30.05.2025. године, да је противник предлагача доставио изводе након тог датума, а у свом Извештају се позивао и на наводе противника предлагача из Поднеска од 14.05.2025. године.

Суд је службеним путем извршио увид у Извод са званичног Интернет сајта НБС - претраживање дужника у Принудној наплати на дан 09.10.2025. године, и утврдио да се рачун дужника на наведени дан не налази у блокади, док се у протеклих 5 година рачун дужника налазио у блокади, и то: почев од 22.12.2020. године до 23.12.2020. године у трајању од 1 дана, затим почев од 02.02.2022. године до 03.02.2022. године у трајању од 1 дана, затим

почев од 12.10.2023. године до 12.10.2023. године у трајању од 1 дана, затим почев од 27.12.2023. године до 20.03.2024. године у трајању од 84 дана, затим почев од 27.03.2024. године до 12.04.2024. године у трајању од 16 дана, затим почев од 26.04.2024. године до 10.02.2025. године у трајању од 290, затим почев од 28.02.2025. године до 05.03.2025. године у трајању од 5 дана, све у укупном трајању од 398 дана.

Одредбом чл. 55. ст. 1. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак покреће предлогом повериоца, дужника или ликвидационог управника, а ставом 2. истог члана Закона прописано је да поверилац подноси предлог за покретање стечајног поступка у случају постојања трајније неспособности плаћања, непоступања по усвојеном плану реорганизације, и уколико је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин.

Одредбом чл. 11. Закона о стечају прописано је да се стечајни поступак отвара када се утврди постојање најмање једног стечајног разлога, а према ставу 2. тач. 4) овог члана један од стечајних разлога је непоступање по усвојеном плану реорганизације и ако је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин. Ставом 6. овог члана је прописано да непоступање по усвојеном плану реорганизације постоји када стечајни дужник не поступа по плану реорганизације или поступа супротно плану реорганизације на начин којим се битно угрожава спровођење плана реорганизације.

Одредбом чл. 173. ст. 1. Закона о стечају прописано је да повериоци обухваћени планом, као и повериоци чија су потраживања настала пре усвајања плана, а нису обухваћени планом, могу поднети предлог за покретање стечајног поступка и у случају да: 1) је план реорганизације издејствован на преваран или незаконит начин; 2) да стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације ако се тиме битно угрожава спровођење реорганизације или ако је такво поступање, односно непоступање планом реорганизације утврђено као стечајни разлог. Ставом 2. истог члана прописано је да се сматра да је спровођење плана битно угрожено у смислу става 1. тачка 2) овог члана, ако је услед непоступања по плану или поступања супротно усвојеном плану дошло до неке од следећих последица: 1) негативног одражавања на новчане токове субјекта реорганизације; 2) онемогућавања субјекта реорганизације да обавља пословну делатност; 3) значајног угрожавања интереса једне или више класа поверилаца.

Непоступање по усвојеном плану реорганизације, сходно одредби чл. 173. Закона о стечају има за последицу подношење предлога за покретање стечајног поступка, и стечајни судија ће, уколико утврди постојање стечајног разлога, донети решење о отварању стечајног поступка.

Када поверилац не жели да покрене извршни поступак, може да се определи за поново покретање стечајног поступка (а то је његово право), јер је непоступање по усвојеном плану реорганизације стечајни разлог, у смислу чл. 11. ст. 2. тач. 4), као и чл. 173. ст. 1. тач. 2) Закона о стечају. Да би се легитимисао, мора поднети предлог за покретање стечајног поступка са навођењем овог стечајног разлога и предлог мора да садржи све што је прописано одредбом чл. 56. ст. 2. Закона о стечају. Уколико суд утврди да је испуњен овај стечајни разлог (да стечајни дужник не поступа по плану или поступа супротно плану реорганизације) донеће Решење којим ће отворити стечајни поступак и даље поступити у складу са одредбама Закона о стечају.

Одредбом члана 336. Закона о облигационим односима прописано је да дужник може пребити потраживање које има према повериоцу са оним што овај потражује од њега, ако оба потраживања гласе на новац или друге заменљиве ствари истог рода и исте каквоће и ако су оба доспела. Према члану 337. истог закона, пребијање не настаје чим се стекну услови за то, него је потребно да једна страна изјави другој да врши пребијање. После изјаве о пребијању сматра се да је пребијање настало оног часа када су се стекли услови за то.

Компензација заправо, не представља начин плаћања, већ испуњење обавезе и то тако што се међусобна потраживања, односно међусобне обавезе странака гасе пребојем, све под условима из члана 336. Закона о облигационим односима, под условом да се ради о узајамним, доспелим, истородним и компензабилним потраживањима.

Увидом у приложене доказе, суд је утврдио да се у списима предмета не налази писмени предлог за компензацију нити уговор о компензацији, на основу којих се несумњиво може утврдити да је противник предлагача испунио обавезу исплате новчаног потраживања према предлагачу, а такође нити на било који други начин није доказао да је износ потраживања предлагача намирен. Пребијање потраживања је један од начина престанка обавеза, како прописује Закон о облигационим односима, па до престанка међусобних обавеза долази када су се међусобна потраживања сусрела, под условом да је једна страна дала другој страни да врши пребијање истих. Приложена Изјава о компензацији се не може сматрати валидним доказом, с обзиром да је потписана само од стране противника предлагача.

У одлуци Привредног апелационог суда број 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године, на страни 4. у образложењу одлуке, наведено је да није извршено прецизирање УППР-а, него да је суд користио законом прописано овлашћење да изврши процену висине потраживања за потребе гласања, имајући у виду да предлагач и поверилац „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд, нису успели да усагласе књиговодствено стање због чега су међусобна потраживања доведена у питање. Затим, да су и други повериоци указивали да нису спремни да прихвате умањење свог потраживања кроз компензацију, па су достављали доказе којима су побијали наводе предлагача.

Даље, суд је посебно ценио наведену одлуку Привредног апелационог суда у делу који се односи на компензацију, као и намиривања потраживања поверилаца. У наведеној одлуци истакнуто је да ће се намиривање потраживања и евентуалне компензације вршити приликом примене плана. То значи да је и Привредни апелациони суд у својој одлуци број 8 Пвж 348/24 од 05.12.2024. године пошао од чињенице да током поступка у предмету није пружен валидан доказ да је спроведена компензација по Закону о облигационим односима, односно, да предлагач и поверилац нису успели да усагласе књиговодствено стање, а да приликом примене плана може доћи и до евентуалне компензације. Из наведеног, произилази да је Привредни апелациони суд ценио ситуацију у којој се нашао овде предлагач у поступку Рео 20/2023, односно, да нису усаглашена књиговодствена стања, из ког разлога је и навео чињеницу да постоји могућност намирења и кроз компензацију која тек треба да се спроведе (евентуална).

Суд је утврдио да предлагач са противником предлагача, до дана ступања УППР-а на правну снагу, а то је дан наступања правноснажности Решења о потврђивању усвајања УППР-а, чиме УППР постаје извршна исправа (12.02.2025. године) и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена у складу са чл. 167. ст. 1. Закона о стечају, није усагласио књиговодствена стања и нису спровели компензацију, из чега произилази да предлагач, као поверилац противника предлагача, има право да поднесе предлог за покретање стечајног поступка.

С обзиром да је датум до ког је предлагач са противником предлагача имао могућност да усагласи књиговодствена стања и спроведе компензацију, 12.02.2025. године, то даље значи да поднети Предлог није преурањен.

Самим тим, из наведеног, такође, произилази да на страни предлагача постоји активна легитимација за подношење Предлога за покретање стечајног поступка над дужником (тј. Предлог је поднет од стране овлашћеног лица, јер предлагач има активну легитимацију за подношење предлога, у складу са одредбом чл. 55. Закона о стечају). Такође, предлагач је навео чињенице и приложио документацију која доказује да је на страни дужника наступио

стечајни разлог за покретање поступка стечаја над дужником, у складу са одредбом чл. 11. ст. 2. тач. 1) Закона о стечају, из ког разлога суд налази да су испуњени услови за подношење Предлога за покретање поступка стечаја над дужником, јер је испуњен услов из одредбе чл. 55. ст. 1. и ст. 2. Закона о стечају.

Дакле, суд је ценио све наведено, а посебно наводе предлога, противника предлагача и привременог стечајног управника из Извештаја о радњама предузетим у претходном стечајном поступку, као и све доказе о утврђеним чињеницама од значаја за оцену постојања стечајног разлога за покретање стечајног поступка над дужником, и на основу наведеног, стечајни судија је утврдио да је основан Предлог предлагача и да је испуњен стечајни разлог прописан одредбом чл. 11. ст. 2. тач. 4), као и чл. 173. ст. 1. тач. 2) Закона о стечају, а то је да стечајни дужник не поступа по усвојеном плану реорганизације, из ког разлога је донео одлуку као у изреци Решења.

Суд је, у складу са цитираним и наведеним законским одредбама, а у вези и са одредбама чл. 11. ст. 2. тач. 4) и чл. 11. ст. 6., као и чл. 173. ст. 1. тач. 2), чл. 55., чл. 69. ст. 1. и чл. 70. Закона о стечају, донео одлуку као у ставу I, II, III, V и VI изреке Решења.

Одлуку као у ставу VII и VIII изреке Решења суд је донео сходно одредбама чл. 36. ст. 1. и чл. 72. Закона о стечају, а одлуку као у ставу IX изреке Решења сходно одредбама чл. 71. Закона о стечају.

Одлуку о именовању стечајног управника из става IV изреке Решења, суд је донео у складу са одредбама чл. 20. ст. 3., у вези са чл. 56. ст. 3. Закона о стечају.

Спровођење УППР-а од стране противника предлагача у односу на друге повериоце из УППР-а у предмету Рео 20/2023, нема утицаја на другачије решење ове правне ствари, јер је суд одлучивао само о Поднеску предлагача „C&LC GROUP“ д.о.о., Београд.

Суд је ценио и све остале наводе странака и приложене доказе, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, па их стога није посебно ни образлагао.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог Решења може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема преписа Решења, Привредном апелационом суду у Београду, а преко овог суда.

СТЕЧАЈНИ СУДИЈА

др Љиљана Матић
тачностајотправка оверава